

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4561/2022
12.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Весне Субић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Миљеновић, адвокат из ... против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Владимир Војновић, адвокат из ..., ради стицања својине на непокретности, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2095/2021 од 07.12.2021. године, у седници одржаној 12.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2095/2021 од 07.12.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2095/2021 од 07.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 30507/2020 од 14.05.2021. године, ставом првим и другим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да тужилац има право својине на деловима парцела .. и .. КО ..., у власништву тужених у по ½ дела и то 66/680 дела парцеле број .. у површини од 66 м², који се налази у јужном делу парцеле и почиње од међне тачке и иде према северу међном линијом, потом скреће према истоку линијом жичане ограде, затим иде према југозападу међном линијом и 34/725 дела парцеле број .. у површини од 34 м², који се налази у јужном делу парцеле .. и почиње од међне тачке, иде према северозападу поред ћошка објекта на растојању од 0,30 м, потом скреће према истоку, жичаном оградом и скреће према југу међном линијом, што су тужени, као земљишно књижни власници дужни признати и трпети да се тужилац упише као власник у јавне књиге – катастар непокретности у којима се води евиденција о стварним правима на непокретностима, а у противном да се пресуда има сматрати основом – подесном исправом за укњижбу. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плате 148.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2095/2021 од 07.12.2021. године, ставом првим изреке, жалба тужених је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су благовремено изјавили ревизију, због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), Врховни касациони суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, узимајући у обзир врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева тужиоца. Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужилац сувласник са одговарајућим уделом на спорним парцелама у границама и мерама како је то ближе наведено у првостепеној пресуди, применом члана 28. став 4. Закона о основама својинскоправних односа, јер су тужилац и његови правни претходници савесни држаоца спорног дела предметних парцела више од 20 година. О захтеву тужиоца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем или правним основом, због чега у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Спорно правно питање везано је за конкретну чињеничну подлогу и решавање спорног односа између странака. Како је ревизија усмерена на разрешење конкретног питања, то нема места одлучивања о ревизији, као посебној, са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 19.04.2017. године, а вредност предмета спора је 50.000,00 динара.

С обзиром на то да у овом случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужених није дозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП, са којих разлога је на основу члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић